

פרוטוקול מס' 12/ב

מישיבת ועדת הכנסת ביום שלישי,
ז' בטבת תשי"ז (11.12.1956)
בשעה 8.30

נ ר כ ח ו : חברי הוועדה.

- ב. אזניה - היו"ר
- ע. איכילוב
- ש. בבה
- א. וילנסקה
- ס"ח. חניפס.
- ש. יוניצ'מן
- י. ניצני
- א. רזיאל-נאור
- א. עבאש

מוזמנים:

מ. רוזטי - מזכיר הכנסת.

ס ד ר - ה י ר ם :

- א. הקצבת זמן לדיון בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה תשי"ז - 1956
2 עמ' -
- ב. הקצבת זמן לדיון להארכת תוקף של תקנות שעת חרום (אזורי בטחון) תשי"ז - 1956
2 "
- ג. סיכום הדיון בפרק י' בתקנון
2 - 3 "
- ד. מינוי ח"כ לוועדת המינויים של השופטים
3 - 4 "

א. הקצבת זמן לדיון בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה - תשי"ז - 1956:

היו"ר ב. אזניה: עלינו להחליט כמה זמן להקציב לדיון בחוק זה.

אני מציע 8 שעות.

אני מציע 10 שעות.

ע. איכילוב:

ה ר ח ל ט

להקציב לדיון בחוק לתיקון פקודת
מס הכנסה - תשי"ז - 1956 -
8 שעות.

ב. הקצבת זמן לדיון להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (אזורי בטחון)
תשי"ז - 1956:

היו"ר ב. אזניה: עלינו להחליט גם כמה זמן יוקצב לדיון בחוק זה.

אני מציע 2 שעות;

ג. פרק י' - הדיונים בכנסת (תקנון):

היו"ר ב. אזניה: אני מציע לוועדה לקבל הצעה משותפת של ח"כ איכילוב
ושלי, שהודעות הבאות במקום ויכוח זמנן ייקבע
ע"י ועדת הכנסת בתחום של 5 עד 7 רגעים.

אני מציע שהגבול יהיה בין 5 ל-10 רגעים.

ש. יוניצ'מן:

ש. נבה: אני חולק על עקרון זה. אם הודעות באום במקום
ויכוח אין לצמצם את זמנן בדרך זו. אפשר לקבוע
זמן מצומצם יותר לויכוח. אין קבל הצעה זו יחד עם הצעה שהזמן ייקבע
לפי גודל הטיעון, כי האחת סותרת את השניה.

לאחר דיונים מסשכים בשאלה זו, העלינו את ההצעה
הזאת, כדי שלא יינתן זמן של פחות מ-5 דקות

ע. איכילוב:

ולא יותר מ-10 דקות.

הנימוק נגד הצעתי יכול להיות רק אחד: שהנסיון
לא הוכיח צורך לקבוע מתי יכולה ועדת הכנסת
להחליט על הודעות במקום ויכוח.

ש. נבה:

הי"ר ב. אזניה: בענין זה אין לנו שום אפשרות לגשת לשום ניסוח אחר. אם הדברים נאמרים בשעת חרום מיוחדת, דאינו דברים חורגים לגמרי מסדר הדיון. למשל, במקום הצעות לסדר-היום היו הודעות. עוד לא קרה לנו שנחליט ברוב דעות נגד מיעוט, שיהיו הודעות במקום ויכוח. ענין ההודעות במקום ויכוח בא בגלל ענין אחר לגמרי. היתה תקופה שהוצעו בה הרבה הצעות אי-אמון, עד אשר למציעים עצמם נמאס הדיון הממשוך והם הסכימו להודעות במקום דיון במקרה של הצעות אי-אמון.

ע. איכילוב: אינני מקבל את הטענה העניינית שהושמעה כאן. אבל אינני מתעלם מן הצד הפורמלי. אני מציע שהי"ר ימסור הודעה לפרוטוקול שמבחינה פורמלית אין הוא יכול לקבל את ערעורו של ח"כ בבה, אבל הוא אומר שאם 40 חברי הכנסת שביקשו את הוויכוח יתנגדו להודעות במקום הוויכוח - לא יחליטו על הודעות.

הי"ר ב. אזניה: אני מניח שאין שום סיבה לחשוש שהוועדה תטסה מן אשנוהג שלנו מיסטימימה שהם ידרשו ויכוח בעקבות הוצעת הממשלה, נגד דעתם של ה-40 שדרשו את הוויכוח לא יוחלט על הודעות.

ש. בבה: מדוע לא ינוסח הדבר כך: האם החלטה על הודעות יכולה להתייחס למקרה שארבעים חברי כנסת דרשו את הוויכוח? ותשובת היושב-ראש תהיה: לא.

הי"ר ב. אזניה: אמרתי שזה בהתאם לנוהג. אינני יכול לתת פרוש משפטי בצורת הודעה. חברי הם בכל זאת יותר חזקים. אני מבקש להסתפק באודעתי זו.

ה ו ח ל ט

א. לשנות את ההחלטה הקודמת בענין 10 דקות מינימום לכל הודעה.

ב. במקום זאת ייאמר בסוף הדן בהודעות במקום ויכוח: תחליט ועדת הכנסת בתחומים של זמן בין 5 ל-10 דקות.

ג. בחירת 2 חברי כנסת לוועדת המינויים של השופטים:

הי"ר ב. אזניה: קיבלתי את המכתב הבא מן היועץ המשפטי:

"שאלתני אם חברי הכנסת שיתמנו להיות חברי ועדת המינויים לפי סעיף 6 לחוק השופטים חשי"ג-1953, יכולים להיות שרים או סגני-שרים.

שני חברי הכנסת שייבחרו על ידי הכנסת לוועדת המינויים, באים נוסף על שני חברי הממשלה שהם שר המשפטים וחבר הממשלה שייבחר על ידיה; ומאחר והחוק מבחין במפורש בין חברי ועדת המינויים שהם חברי הממשלה שנבחרו על ידי הממשלה, ובין חברי ועדת המינויים שהם חברי הכנסת שנבחרו על ידי הכנסת. נראה לי ש"חבר-הכנסת" האמור בסעיף 6 הנ"ל בא לטעם חבר הממשלה.

מה שאין כן לגבי סגן-שר: סגן שר מתמנה "מתוך חברי הכנסת" והוא אינו מתמנה כחבר הממשלה או אף כסגן חבר הממשלה, אלא הוא מתמנה לאותו המשרד אשר חבר הממשלה שמינהו ממונה עליו, והוא יפעל בשם אותו חבר הממשלה, לא בממשלה, אלא במשרד ובכנסת (סעיף 11א לחוק המעבר תש"ט - 1949 כפי שתוקן בשנת תשי"א - 1951). סגן השר אינו, על כן "חבר הממשלה", לא לענין חוק המעבר ולא לענין חוק השופטים, אך הוא נשאר "חבר כנסת", לכל מטרה וכל דין, גם לאחר התמנתו כסגן-שר.

מסקנתי היא כי סגן שר בכנסת, ושר אינו בכנסת, בדר "חבר הכנסת" האמור בסעיף 6 לחוק השופטים תשי"ג - 1936.

בזה נסתיים הענין הזה.

הישיבה נועלה בשעה 9.30